

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN

FØR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 22

15. NOVEMBER 1925

74. AARGANG

VOR TIDSALDERS HELLIGE BOG.

(Af Ældste O. J. P. Widtsoe i »Gospel Restoration«.)

Da Gud Herren gik i Rette med Maria og Aron, fordi de havde knurret mod deres Broder Moses, sagde han til dem: »Hører mine Ord: Dersom der er en Profet iblandt eder, giver jeg, Herren, mig tilkende for ham i Synet, i Drømmen taler jeg med ham. Ikke saa med min Tjener Moses; han er tro i mit ganske Hus. Jeg taler mundtlig med ham og synlig og ikke i mørk Tale, og han beskuer Herrens Lignelse; hvi frygtede I da ikke at tale imod min Tjener, imod Mose?« (4. Mosb. 12:1—8).

Saaledes var det ogsaa med Profeten Joseph Smith. Fra den Dag, da han i hint herlige Syn saa Faderen og Sønnen, talte Herren ofte til den unge Profet i tydelige Udtryk. Især var Forbindelsen mellem Profeten og hans Gud meget inderlig straks efter Kirkens Genoprettelse paa Jorden. Saa ofte som han syntes at tiltrænge Vejledning eller Opmuntring, søgte den unge Mand hen til Gud; og Gud gav ham altid Svar, talte til ham og gav ham, hvad han i Øjeblikket havde

behov. Resultatet blev derfor, at Profeten i Løbet af meget kort Tid havde samlet et stort Antal Aabenbaringer; thi hver Gang Herren talte til ham, blev Aabenbaringen, enten af ham selv eller en af hans Skrivere, optegnet nøjagtig som den var givet. Senere blev Afskrifter af disse omdelte i Meneigheden.

Dersom vi havde levet blandt de Hellige i Kirtland i Aaret 1832, vilde vi tilligemed dem være bleven dybt paavirket, da Profeten modtog den betydningsfulde Aabenbaring, som nu udgør det 88. Kapitel i Pagtens Bog. Denne vigtige og indholdsrige Aabenbaring blev udspreddt blandt de Hellige i Manuskriftform. Den blev kaldet »Oliebladet« og er et Eksempel paa, hvorledes Aabenbaringerne den Gang blev cirkulerede. Fremgangsmaaden var naturligvis meget utilfredsstillende, og de Hellige begyndte snart at ytre Ønske om at have Guds Ord, givet direkte til dem, i en trykt Bog. Alleerede saa tidligt som i Juli, 1830, kun tre Maaneder efter Kirkens Oprettelse, var Profeten Joseph beskæftiget med at samle og ordne Aabenbaringerne med deres Udgivelse for Øje. (H. of C. 1:104). Dette var Begyndelsen til vor Tidsalders hellige Bog.

Dette Samlingsarbejde synes imidlertid at have foregaaet langsomt. Noget over et Aar efter at det var paabegyndt, blev en speciel Konference afholdt i Hiram, Ohio. Det var den 1. November 1831. (H. of C. 1:221). Konferencen blev sammenkaldt for at tage Bestemmelse vedrørende Udgivelsen af Aabenbaringerne modtagne gennem Profeten Joseph Smith. Det blev besluttet at publicere et Oplag paa 10,000 Eksemplarer, og i Løbet af Eftermiddagen paa Konferencens første Dag modtog Profeten »ved Inspiration« en Fortale til den paa-tænkte Bog. Denne Fortale udgør nu det første Kapitel i Pagtens Bog. Den er et Mesterstykke i literær Henseende. Samme Dag samledes Brødrene og bar Vidnesbyrd om Aabenbaringernes Guddommelighed. »Broder Joseph Smith, jun. sagde:« læser vi, »at eftersom Herren havde skænket os

en stor Velsignelse ved at give os disse Befalinger og Aabenbaringer, ønskede han at vide, hvad Vidnesbyrd Konferencen var villig til at vedføje disse Befalinger, som snart skulde sendes ud i Verden. En Del af Brødrene rejste sig og sagde, at de var villige til at bevidne for Verden at de vidste, at de var fra Herren«. (H. of C. 1 : 222).

Ved Konferencens Fortsættelse den næste Dag »blev Aabenbaringen (fra den foregaaende Dag) oplæst af Ordførenden (dette var Oliver Cowdery). Brødrene rejste sig efter 'Tur og bar Vidnesbyrd om Sandheden af Befalingernes Bog!« De ved denne Konference tilstedeværende Ældster var Joseph Smith, jun., Peter Whitmer, jun., Sidney Rigdon, William E. McLellin, Orson Hyde, Luke Johnson og Lyman E. Johnson.

Efter at Ældsternes Tillid og Vidnesbyrd saaledes var lagt for Dagen, fortsatte Joseph Smith med Forberedelserne til Aabenbaringernes Udgivelse. Det blev ved Konferencen besluttet, at Oliver Cowdery skulde bringe Manuskriptet til Independence, Missouri, hvor Kirken havde en Presse. Profeten skulde have Aabenbaringerne rede og ordnede ved den Tid Ældste Cowdery afrejste — hvilket skulde være ved — eller om muligt før — den 15. November.« (H. of C. 1 : 290). Ordningen af Manuskriptet blev fuldført indenfor den fastsatte Tid; denne vor Tids hellige Skrift blev indviet ved Bøn til den Almægtiges Ære, hvilken Handling blev udført af Profeten selv. (H. of C. 1 : 234). John Whitmer blev beskikket til at ledsage Oliver Cowdery over de øde Prærier til Independence og de hellige Optegnelser var saaledes paa Vej til Zion.

Trykningen af Pagtens Bog gik ikke videre hurtigt for sig. Den 25. Juni 1835, over et Aar efter den specielle Konferences Afholdelse, skrev Sidney Rigdon et langt Brev i Kirkens Præsidentskabs Navn til W. W. Phelps og andre i Zion. »Vi har modtaget Deres Brev«, skriver han, »indeholdende et Antal Spørgsmaal, som De ønsker at vi skal besvare.

Først med Hensyn til at indbinde Pagtens Bog; dette mener vi er unødvendigt. Den vil let kunne sælges uindbunden; der er saa vidt vi ved ingen Bogbinder at faa fat paa, ejheller kan Materialier skaffes tilveje, uden at forsinke Udgivelsen alt for meget.«

Senere i det samme Brev, siger han: »Vi har modtaget nogle Aabenbaringer i Løbet af den sidste Tid, hvilke vil blive Dem tilsendt«. Endnu lidt længere fremme i det samme Brev henleder han Opmærksomheden paa nogle typografiske Fejl i det 40. og 44. Kapitel af Bogen. (H. of C. 1:362—364). Det ser altsaa ud til, at Trykningen var saa vidt fremskreden, at, der maatte gøres Forberedelser for Bogens Indbinding, og dog var der tydeligvis endnu Tid til at tilføje nye Aabenbaringer og foretage Rettelser.

Knap en Maaned efter ovennævnte Brevs Afsendelse, skrev Sidney Rigdon et andet, ligeledes i Præsidentskabets Navn. I dette Brev siger han: »Adresser Kassen med Bøgerne til N. K. Whitney & Co., Kirtland, Geauga County, Ohio, via Kelly og Walworth, Cleveland, Cuyahoga County, Ohio.« (H. of C. 1:369). Det fremgaar deraf, at den første Udgave af Pagtens Bog nærmede sig sin Fuldendelse.

Uheldigvis blev denne Kasse Bøger aldrig afsendt. Den 20. Juli 1833 samlede en Pøbelhob sig i Nærheden af Kirkens Trykkeri i Independence. Denne forlangte Trykkeriet og Butiken lukket og alt Arbejde i disse standset. (H. of C. 1:390). Kirkens Ledere i Zion nægtede at opfylde disse urimelige Forlangender, hvorpaa Pøbelen stormede Bygningen, ødelagde Aviser og Tryksager, røvede Materialier af Værdi, jog Wm. W. Phelps Familie ud af Huset og nedrev dette til Grunden. Kun nogle faa Eksemplarer af denne første Udgave af Pagtens Bog saa vidt som den var færdigtrykt, reddedes fra Ødelæggelse. H. of C. 1:411, 412).

Noget over et Aar senere forberedte Kirken igen Udgivelsen af Aabenbaringerne. Et Trykkeri var blevet oprettet i Kirtland, Ohio.

Forholdene syntes nu at være gunstige for Arbejdets Gennemførelse. Den 24. September 1834 afholdt Højraadet et Møde i Kirtland, ved hvilket en Komité blev beskikket til at »arrangere de i Jesu Kristi Lære givne Anordninger for Ledelsen af de Sidste-Dages Helliges Kirke, hvilken Kirke blev organiseret og begyndte sin Tilværelse den 6. April 1830.

Disse Anordninger skulde tages fra Bibelen, Mormons Bog og Aabenbaringerne, som har været Kirken givne til Dato, eller som vilde blive givne før denne Ordning er tilendebragt«. Præsident Joseph Smith, Oliver Cowdery, Sidney Rigdon og Frederick G. Williams udgjorde denne Komité's Medlemmer. (H. of C. 2 : 165).

(Fortsættes.)

EFTERAAARSKONFERENCEN I AALBORG. ✓

Konferencen i Aalborg blev afholdt den 11. Oktober og overværedes af Miss. Præs. John S. Hansen og alle de i Konferencen virkende Ældster samt Søkende fra Hjørring, Brønderslev og andre Grene. Torsdag Aften den 8. Oktober blev et Møde afholdt i Hjørring og Fredag Aften i Brønderslev, ved hvilke mange Fremmede og de fleste af de i disse Grene boende Medlemmer var til Stede.

Søndag Formiddag Kl. 10 blev Sondagsskolens Konference afholdt i Aalborg. Et godt Program blev udført, bestaaende af Klasselektier, Sange, Oplæsning og Musik. Forstander Holger Jørgensen omtalte Skolens Virksomhed igennem det forløbne Halvaar og udtalte sin Glæde over at virke i denne Stilling. Konf. Præs. A. B. C. Jensen og Miss. Præs. Hansen talte derefter til Skolen.

Det næste Møde blev afholdt Kl. 2 Eftm. og aabnedes med Salmen: Stor Herren er. Bon af Chr. Nielsen fra Brønderslev. Derefter Salmen: Du, søn dadler og fordømmer. Rapporter over Arbejdet i Grenene aflagdes som følger: Frederikshavn, M. P. Jacobsen; Hjørring, Theodore Kilts; Brønderslev, Claude A. Malan; Aalborg Gren og Konference af Præs. A. B. C. Jensen. Af Rapporterne fremgik det, at der i de sidste 6 Maaneder i Aalborg Konference er afholdt 212 Moder, uddelt 16.845

Skrifter og Hæfter, omsat 97 Bøger, og Missionærene har haft 1292 evangeliske Samtaler. 14 Personer er døbt og 3 er døde. Missionspræsident John S. Hansen foreslog dernæst Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bonner, hvorefter Konf. Præs. A. B. C. Jensen foreslog Konferencens og Grenens Funktionærer som følger: Hjørring Gren: Theodore Kilts, Forstander, med Heber J. Christiansen som Medarbejder og Verner H. Andersen, Skriver; Brønderslev Gren: Ældste Harwey M. Larsen, der er syg og skal rejse hjem, naar hans Helbred tillader det, blev hæderligt afløst som Forstander og Oliver C. Petersen indsat i hans Sted med Claude A. Malan som Medarbejder og Theodor Nielsen, Skriver; Frederikshavn Gren: Markus P. Jakobsen, Forstander, Søster Edel H. Jakobsen, Skriver.

Aalborg Gren: *Kredslærere*: Andrew E. Sandberg, Holger A. Jørgensen, Valdemar Gerlach, Christen Thranholm, Thorvald Therkildsen, Jens C. Olsen, Konrad P. Klitgaard, Jørgen Rasmussen og Peter C. Sørensen. *Grenskriver*: Andrew E. Sandberg; Holger Jørgensen, assisterende. Som *Dorvogter*: Jens P. Jensen. *Den kvindelige Hjælpeforening*: Søster Kristine Gerlach blev efter eget Ønske afløst som Præsidentinde med Tak og Ære for udført Arbejde. Den nye Bestyrelse blev derefter som følger: Kirstine M. Jensen, Præsidentinde; Ella M. P. Bjerregaard og Thora Sandberg, Raadgivere; Hedvig Larsen, Skriver; Marie R. Therkildsen, Kassererske, og følgende Lærerinder: Maren Jørgensen, Petrea Olsen, Sofie Rasmussen, Asta Wagner, Marie Klitgaard og Marie Therkildsen. *Søndags-skolen*: Holger Jørgensen, Forstander; Konrad P. Klitgaard og Andrew E. Sandberg, Raadgivere; Elisabeth Nielsen, Skriver, og følgende Lærere og Lærerinder: Thorvald Therkildsen, Edith Olsen, Evelyn Gerlach, A. B. C. Jensen, Marie Therkildsen og Herschel S. Lund. *Ungdomsforeningen*: Jens C. Olsen, Præsident, med Holger A. Jørgensen og Marie Klitgaard, Raadgivere, og Valdemar Gerlach, Skriver. *Sangkoret*: Valdemar Gerlach blev efter eget Ønske afløst som Leder med Tak og Ære for udført Arbejde. Som Leder for Koret blev indsat Herschel S. Lund med Marie Therkildsen som Organist, Elisabeth Nielsen, assisterende Organist, og alle Korets Medlemmer, som det nu er organiseret.

Koret sang: Han lever, min Forløser stor, hvorefter Ældsterne Heber J. Christiansen, Herschel S. Lund og Præs. Han-

sen talte til Forsamlingen. Koret sang: Før dig vi komme. Taksigelse af L. M. Caspersen.

Modet Kl. 7 Aften, der var godt besøgt af Soskende og Fremmede, aabnedes med Salmen: Langt, langt herfra. Bøn af Andrew E. Sandberg. Derefter Salmen: Bonnen. Ældste Oliver C. Petersen talte om Lydighed som Himlens første Lov og udviklede Betingelserne for Opnaaelse af Frelse. Koret sang til Afveksling: Livets Alvor. Missionspræsident John S. Hansen talte om Emnet: Profetisk Historie, saaledes som denne indeholdes i Aabenbaringens Bog, berørte Menneskets Forudtillværelse, dets Slægtskabsforhold til Gud og Hensigten med Jordens Skabelse. Mødet sluttedes med Salmen: Messias, han kommer. Taksigelse af Holger Jørgensen.

Mandag Formiddag blev et Møde afholdt for Missionærene og om Aftenen Kl. 8 et godt besøgt Grensmøde, ved hvilket 80 pCt. af Grenens Funktionærer var til Stede. Aabnedes med Salmen: Den Tro, som Jesus favner. Bøn af Jens Olsen og Salmen: Fra Himlens høje Hvælv. Rapporter aflagdes af Søster Marie Gerlach, Kirstine Jensen, Br. Holger Jørgensen, Jens Olsen og Valdemar Gerlach. Til Afveksling Salmen: Fader vor, paa Himlens Trone. Konf. Præs. A. B. C. Jensen udtalte sin Glæde over de aflagde Rapporter og Vidnesbyrd og opmuntrede alle til fortsat Virksomhed for Herrens Sags fremme. Miss. Præs. John S. Hansen omtalte de timelige og aandelige Velsignelser, der følger med Adlydelsen af Herrens Bud og Love. Modet sluttedes med Salmen: Før Jorden frem af Kaos sprang. Taksigelse af Jørgen Rasmussen.

Tirsdag Aften afholdt den kvindelige Hjelpeforening en særdeles vellykket Bazar, hvilken var godt besøgt og gav et klækkeligt Overskud.

Helbred er en Ejendom, og lig enhver anden Ejendom, forøges eller formindskes dens Værdi i Forhold til Maaden, hvorpaa den forvaltes. Helbred er det mest værdifulde i Verden og burde være Genstand for ethvert Menneskes Opmærksomhed. Besiddelsen af et godt Helbred hjælper dig i din Virksomhed. Daarligt Helbred og god Forretning lader sig ikke godt forene.

OM AT TAGE OG GIVE RAAD.

Ordbøgerne giver en Række Forklaringer af Ordet Raad og de forskellige Betydninger, hvori det benyttes. Som Forklaring paa dets teologiske Betydning henviser Webster til Matt. 19:21, der lyder saaledes: »Jesus sagde til ham: Vil du være fuldkommen, da gaa bort, sælg, hvad du ejer, og giv det til fattige, saa skal du have en Skat i Himmelen; og kom saa og følg mig«. I den Betydning, hvori Raad benyttes i denne Artikel, mener det kirkelig, autoritetsmæssig Vejledning og Instruction, indbefattende Forældres Undervisning.

Et Raad er altid forbundet med Ansvar. Den, der giver det, er ansvarlig for Resultatet, dersom det adlydes; den, der modtager det, bliver ansvarlig for Resultatet, dersom det ikke adlydes. Raad er en Tilkendegivelse af Kærlighed og Tillid. Naar Raad gives uden nogen Forventning om, at det bliver adlydt, antager det Karakteren af en Advarsel, og naar det modtages med Beslutningen om at følge det, fremkalder det med det samme en Følelse af Taknemmelighed, og den, til hvem det gives, modtager det som en Naadegave. Raad vil i ingen Henseende begrænse Handlefriheden.

Der er tre Grader af Lydighed. Der er Personer, som elsker og stoler paa deres Ledere i en saadan Grad, at en Hentydning er alt, hvad der behøves for at disse med Glæde udfører, hvad der var den retmæssige Autoritets Ønske. Elskende venter ikke paa Befalinger fra hverandre; de er altid paa Post for at udfinde den andens Ønsker og opfylde dem. Der er andre, som er langsomme til at adlyde noget mindre end en udtrykkelig Befaling. Raad har for megen Frihed i sig for dem. De tjener bedre under et »du skal«, end under et »det er mit Ønske«. Der er en tredie Klasse, som adlyder. De følger ikke Raad, de opsætter Adlydelsen af Befalinger, men de bøjer sig for Advarsler, der truer med alle Slags Straffedomme og Ulykker.

I den første Gruppe fører Kærligheden an med Tillid ved sin Side; i den næste er Respekten i Forgrunden, ledsaget af

Frygt; i den tredie er Frygten den dominerende. Man kan vanskeligt forestille sig, at Befalinger gives mellem Mand og Hustru. Vismanden, som sagde, at »Herrens Frygt er Visdoms Begyndelse«, kunde have tilføjet »men Kærlighed til Gud er fuldkommen Visdom«.

Da Aabenbaringen om Visdomsordet først blev givet, fremkom det som Herrens Ønske og Vilje, ikke som Befaling med Straf for Overtrædelse. Det var en Meddelelse af visse Sandheder med Løftet om Velsignelser, der skulde følge deres Anvendelse i det daglige Liv.

De Hellige blev raadet til at holde Visdomsordet, og mange fulgte Raadet. Paa et senere Tidspunkt blev Visdomsordet officielt erklæret for at være en Befaling med Tabet af visse Privilegier som Straf for dets Overtrædelse. I Dag har vi Religionens og Videnskabens gentagne Advarsler imod at lade haant om denne Aabenbaring; og der er uden Tvivl adskillige, som nu overtræder Visdomsordet, der vilde ophøre dermed, om de blev stillet Ansigt til Ansigt med Valget mellem at opgive deres Medlemsskab i Kirken eller holde op med deres Overtrædelse af Visdomsordet. Hos visse Mennesker er Frygten for Straf en mægtigere Drivkraft end noget andet, medens Haabet om Belønning virker mest paa andre.

Kirkens Ledere er ansvarlige overfor Herren for deres Handlinger, Raad og Lærdomme givne til Kirken, og de har altid et vaagent Øje for Medlemmernes Behov og Kirkens Tilstand som et Hele. Paa dem hviler et Ansvar, hvis Størrelse og Omfang ikke kan fattes af Lægfolk. De har Myndighed og Inspiration fra Herren, almindelig Anerkendelse af Folket, og Støtte og Hjælp af dem, der følger deres Raad. Og disse Hjælpere er saadanne, der viser Herren, at de ikke er »forsømmelige Tjenere«, men besidder en Tillidsfuldhed og Troskab, der berettiger dem til at modtage alle de lovede Velsignelser. Kirkens Historie kan opvise talrige Eksempler paa, at Adlydelsen af Raad givne gennem Herrens Tjenere har været den rette og sikre Vej til Lykke, medens der heller ikke

mangler Beviser paa, at Tilsidesættelsen af Raad uvægerligt bringer Sorg og Ulykke.

Et Menneske bør ikke søge Raad undtagen han spørger med det fulde og faste Forsæt at følge Raadet. Den rige unge Mand, der spurgte Frelseren til Raads, var daarligere stillet efter at Raadet var givet, end han var før. Der er imidlertid Forskel paa at søge Raad og paa at faa at vide, hvad en andens Mening er om en given Sag. Man kan høre forskellige Personers Mening uden derfor at være forpligtet til at handle i Overensstemmelse med nogen af dem. At tilkendegive sin Mening er vidt forskelligt fra at give officielt Raad. Dette sidste fortjener at blive taget under alvorlig Overvejelse.

Præstedømmets Ret til at give private Raad er lige saa ubestridelig, som Forældrenes Ret til at give Raad til en Søn eller Datter. Biskoppen er som en Fader for sit Ward, samt en Dommer i Israel og et lignende Forhold gør sig gældende mellem Stavens Embedsmænd og de, over hvem de præsiderer i Præstedømmet. Det er en alvorlig Sag at tilsidesætte saadanne Mænds Raad. Raad givne af de retmæssige præsiderende Embedsmænd anerkendes af Herren, og han vil sørge for, at ingen vil tabe ved at følge et Raad givet af Embedsmænd i hans Kirke.

Det er en Selvfølge, at alle private Raad givne og efterfulgt, bør være i Harmoni med Kirkens Orden og Lære. At søge Raad, der vilde være i Strid med Kirkens og dens Leders Forkyndelse er et Tegn paa, at Vedkommende er i Besiddelse af en Oprørsaad, men mangler Mod til at hævde sit Standpunkt alene. Hvor mange er der for Eksempel ikke, der undskylder deres Overtrædelse af Visdomsordet med, at denne eller hin har sagt til dem, at det gør ikke saa meget? At give Raad, der er uforenelige med Samfundets Hensigt og Fremgangsmaade er noget nær det samme som at anstifte Mytteri. At følge private Raad, der strider mod Kirkens Tro og Lære, vil altid have sørgelige Følger.

(Rel. Soc. Magazine.)

MISSIONSNYHEDER.

AFLØSNING. Ældste Bryan L. Petersen, der i 27 Maaneder har virket som Missionær i Aarhus Konference og siden Januar 1925 som Konferencepræsident, blev hæderligt afløst fra denne Stilling den 18. Oktober. Han rejste hjem med »Hellig Olav« den 6. November.

Ældste Harvey M. Larsen, der siden Februar 1924 har virket i Aalborg Konference, men i September og Oktober dette Aar har ligget syg af Lungebetændelse i Brønderslev Sygehus, er ligeledes hæderligt afløst og rejste hjem med samme Skib.

Ældste Egert M. Larsen er løst fra sit Arbejde paa Missionskontoret og beskikket til at præsidere over Bornholms Gren.

BESKIKKELSE. Ældste Orson W. Jensen er beskikket til at præsidere over Aarhus Konference. Ældste Walter Nielsen, hvis Missionstid snart er omme, blev den 18. Oktober hæderligt afløst som Forstander for Odense Gren og Ældste Hugo D. Jørgensen indsat som hans Afløser. Br. Nielsen vil besøge Slægtninge og rejse hjem den 20. November med »Frederik VIII«.

FORFLYTTELSE. Ældste Norman Petersen er forflyttet fra Aarhus til Kobenhavns Konference, hvor han vil være Br. Larsens Medarbejder paa Bornholm.

John S. Hansen,
Missionspræsident.

EFTERAARSKONFERENCEN I AARHUS.

Konferencen i Aarhus blev afholdt Søndag den 18. Oktober og fortsattes Mandag og Tirsdag. Den indledes med en Koncert Fredag Aften den 16. Oktober, ved hvilken Salen var fyldt til Trængsel. Et godt Program blev udført under Ældste Frank A. Van Cotts Ledelse og hostede meget Bifald.

Søndag Form. Kl. 10,30 afholdtes Sondagsskolekonferencen. Et Program, bestaaende af Korlektie, Klasseøvelser, Sange, Oplæsninger og Musiknumre blev udført af Bornene under Bestyrelsens Ledelse, hvorefter Konf. Præs. Bryan L. Peter-

sen og Miss. Præs. John S. Hansen talte til Skolen. To Elever, Helga Petersen og Gerda Jensen, aabnede og sluttede med Bøn.

Mødet Kl. 2 Eftm. aabnedes med Salmen: Hav Tak for Profeten. Bøn af Chr. Sørensen. Sang af Koret: Fredens Prins. Følgende Ældster aflagde Rapporter over udført Arbejde og bar deres Vidnesbyrd: Walter Nielsen, Odense; Wm. Georgeson, Randers; Leonal Rasmussen, Silkeborg; Rasmus Michelsen, Esbjerg, og Bryan L. Petersen, Aarhus Gren og Konference som et Hele. Af disse fremgik det, at der i Aarhus Konference i de sidste 6 Maaneder har været afholdt 356 Møder, uddelte 32.364 Skrifter, omsat 188 Mormons Bøger og 22 andre Bøger; Missionærene har haft 369 evangeliske Samtaler, døbt 19 Personer og velsignet 5 Børn.

Til Afveksling sang Missionærene: Dølg din Harm. Kirkens og Missionens Autoriteter blev derpaa foreslaaet til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner af Miss. Præs. John S. Hansen. Ældste Bryan L. Petersen, der har virket i Missionen i 27 Maaneder, blev hæderligt afløst som Præsident over Aarhus Konference. Ældste Norman Petersen blev overført fra Aarhus til Københavns Konference. Det blev derefter foreslaaet at opholde Orson W. Jensen som Præsident for Aarhus Konference og Forstander for Aarhus Gren med Wallace P. Winkler som Sekretær og Walter Nielsen, Leonal Rasmussen, Eugene Erickson, Hugo D. Jørgensen, Rasmus Michelsen, Charles A. Larsen, J. Howard Fjeldsted, Frank A. Van Cott, Wm. Georgeson og Hans Andersen som Medarbejdere. Ældste Walter Nielsen, hvis Missions tid snart er til Ende, blev hæderligt afløst som Forstander for Odense Gren.

Konf. Præs. Bryan L. Petersen foreslog dernæst Konferencens og Grenens Funktionærer som følger: Esbjerg Gren: Rasmus Michelsen, Forstander, Eugene Erickson, Medarbejder, og Olga Madsen, Sekretær; Randers Gren: Wm. Georgeson, Forstander, Charles A. Larsen, Medarbejder; Odense Gren: Hugo D. Jørgensen, Forstander, J. Howard Fjeldsted, Medarbejder; Silkeborg Gren: Leonal Rasmussen, Forstander, Emil Thomsen, Kredslærer; Aarhus Gren: Kredslærere: Chr. Sørensen, N. P. Thomassen, S. P. Simonsen, Ernst Jensen, Lauritz Larsen, Anders Nielsen. Skriver: Kaj Kirkegaard blev hæderligt afløst og Knud Sørensen indsat. Dørvogtere: S. P. Simonsen og N. P. Thomassen. Vicevært: Lauritz Larsen.

Den kvindelige Hjælpeforening: Marie Testesen, Præsidentinde; Marie Tønnesen og Hedvig Petersen, Raadgivere, Lilly Jensen, Sekretær. Lærerinder: Dorteia Nielsen, Anna V. Nielsen, Louise Kirkegaard, Marie Nielsen, Bertha Jacobsen og Mathilde Nielsen.

Søndagsskolen: S. P. Simonsen, Forstander; Chr. Sørensen og Margrete Nielsen, Raadgivere; Eli Nielsen, Sekretær; Nelly Nielsen, Lilly Jensen og Gudrun Thomassen, Lærerinder.

Ungdomsforeningen: Lauritz Larsen, Præsident; Peter Guldberg og Paula Jensen, Raadgivere; Ellen Rasmussen, Sekretær.

Sangkoret: Frank A. Van Cott, Sangleder; Frida Jensen, Organist, og alle Korets Medlemmer.

Fornojelseskomit : Lauritz Larsen, Wallace P. Winkler og Lilly Jensen.

Mission erne Hugo D. Jørgensen og Eugene Erickson og ældste Anton Jørgensen fra Esbjerg talte derpaa til Forsamlingen og bar deres Vidnesbyrd. Mødet sluttede med Salmen: Fader vor i Himlen. Taksigelse af Chr. Rasmussen.

Ved Mødet Kl. 7,30 Aften var Salen fyldt med opmærksomme Tilhørere. Mødet aabnedes med Salmen 166. Bøn af N. P. Thomassen. Salmen: Guds Aand som en Ild.  ldste Hans Andersen talte om Nødvendigheden af fortsat Aabenbaring. Til Afveksling sang Mission erne: Se, en hellig Engel flyver. Miss. Præs. John S. Hansen talte derpaa om de Sidste-Dages Helliges Lære vedrørende Livet efter Døden. Mødet sluttede med Salmen Nr. 82. Taksigelse af Lauritz Larsen.

Mandag Formiddag blev et Møde for Mission erne afholdt, og Mandag Aften et Grensm de, ved hvilket 93 pCt. af Grenens Funktionærer var til Stede. Rapporter aflagdes som følger: Den kvindelige Hjælpeforening: Marie Testesen; Søndagsskolen: S. P. Simonsen; Ungdomsforeningen: Lauritz Larsen.  ldsterne Frank A. Van Cott og Norman Petersen bar derefter deres Vidnesbyrd. En Kvartet af 4 Missionærer sang: O Bonnestund, hvorefter  ldsterne J. Howard Fjeldsted, Charles A. Larsen, Wallace P. Winkler og Miss. Præs. John S. Hansen talte til Forsamlingen. Konf. Præs. Bryan L. Petersen gjorde nogle Slutningsbemærkninger. Taksigelse af S. P. Simonsen.

Tirsdag Aften afholdtes en særdeles vellykket Bazar, ved hvilken et kort Program udfortes, Forfriskninger serveredes

og en Mængde Haandarbejder og andre Genstande solgtes ved Auktion.

I Forbindelse med Konferencen blev Møder afholdt i Randers den 14., i Silkeborg den 15. og i Esbjerg den 21. Oktober.

HVORLEDES OPNAAS ET VIDNESBYRD?

En af de vigtige Opgaver for Ungdomsforeningernes Arbejde er at hjælpe enhver ung Mand og Kvinde til et fuldendt Liv med Troen paa Gud og hans store Sidste-Dages Værk som Grundvolden. Dette indbefatter naturligvis Erhvervelsen af et Vidnesbyrd om Guddommeligheden af hans Son Jesus Kristus, og vi søger at grundfæste dette i Sjælen, og at gøre dette positive Vidnesbyrd til ethvert ungt Menneskes Ejendom. I dette Arbejde maa Tro paa Gud og Villigheden til at gøre hans Vilje komme først, og alt det øvrige vil følge efter.

Hvorledes skal et saadant Vidnesbyrd erhverves?

Ved Bøn, Vilje og Arbejde. Nogle har søgt Overbevisning gennem særlige Tilkendegivelser. De tænker paa Paulus og andre og mener, at dersom blot en usædvanlig Begivenhed eller et Mirakel skete i deres Liv, vilde det give dem et Vidnesbyrd. Kun en enkelt her og der blandt Millioner bliver saaledes begunstiget. De andre maa arbejde for det; og det er den sikreste og bedste Maade, thi i Længden kan den, der har faaet sit Vidnesbyrd gennem Tegn og Mirakler, hvilke imidlertid ikke er at foragte, muligvis glemme eller tabe det, fordi et saadant Vidnesbyrd er kommet udefra; men naar Vidnesbyrdet er kommet indefra gennem egne Bestræbelser, Bøn, Læsning af Skriften og aandeligt Arbejde, da bliver det vedvarende. Det tabes ikke, thi det er en Del af Personen selv. Han har skaffet sig det ved haardt Arbejde, og han véd for sig selv. At søge efter Tegn og modtage dem er følgelig ikke en sikker Vej til Frelse. Tro kommer ikke altid ved Tegn,

men Tegn følger den Troende, der ved sin Tro kan udføre kraftige Gerninger. Tegn kommer ikke ved den Søgendes Vilje, men ved Guds Vilje. Naar et Menneske er villig til at underkaste sig Faderens Vilje, da vil Faderen tilkendegive sin Vilje for ham.

Den bedste Maade at faa et Vidnesbyrd om Jesu Kristi Guddommelighed paa, er ved at følge hans Raad: »Dersom nogen vil gøre hans Vilje, skal han erkende, om Læren er fra Gud.« Endvidere: »Den, som har mine Befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig, ... og jeg skal elske ham og aabenbare mig for ham, ... og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.«

(A. i Imp. Era.)

OM AT FAA NOGET UD AF LIVET.

Faar du det meste ud af Livet? Det er et Spørgsmaal, der altid trænger sig frem i Forgrunden.

Du kan ikke faa det meste ud af Livet, uden du faar det meste ud af Minutterne. Folk, der ikke regner det for noget at bortodsle en halv eller hel Time om Dagen, faar ikke det meste ud af Livet.

De, der sløser med deres Tid uden at skænke Timerne eller Minutterne en Tanke, eller uden at ane i hvor stor Udstrækning de udgør Livets inderste Kerne, har som oftest for Vane at overse de Lejligheder, der tilbyder sig og de Muligheder, der aabner sig for dem, og de faar ikke det meste ud af de ledige Øjeblikke, hvoraf der er saa mange gennem Dagen.

Opfyld de ledige Minutter og Timer med nyttigt og værdifuldt legemligt eller aandeligt Arbejde og du vil faa det meste og det bedste ud af Livet.

(Western Farmer.)

TANKE OG HANDLING.

To Ting er nødvendige til et godt afbalanceret Liv. Der maa være Handling, det vil sige Arbejde og Oplevelser, og der maa være Tanker eller Overvejelser.

Et Liv er ufuldstændigt uden en passende Blanding af begge disse to. At et Liv, der udelukkende bestaar af Tanker og Overvejelser, er spildt, vil næppe nogen kunne modsige. Det vil aldrig blive til noget.

Tanker er kun værdifulde eftersom de omsættes i Handling, og Hensigten med at tænke er at forberede Handlingen. Gennem Handling opstaar desuden de bedste Tanker. Uden at være sat i Udførelse, kan Tanken kun have ringe Værdi.

Det modsatte er imidlertid ligesaa sandt, nemlig at Handlinger uden Forbindelse med Tanker er unyttige.

Et helt og fuldt Liv opnaas kun ved at forbinde disse to Ting. Der maa være Handling nok til at levendegøre Tanken, og Tanker nok bag Handlingen til at gøre den Umagen værd. Et Liv af disse to, i det rette Forhold til hinanden, er det eneste normale Liv.

Det er godt at tænke omhyggeligt før du handler, men det er let at henfalde til at tænke for meget og slet ikke at handle. Det er altid bedst at huske paa, at Handling er en Bremse for Tanken, ligesom Tanken er en Forberedelse for Handling.

»Liahona«.

INDHOLD:

Vor Tidsalders hellige Bog	337	Efteraarskonferencen i Aarhus	347
Efteraarskonferencen i Aalborg	341	Hvorledes opnaas et Vidnesbyrd?	350
Om at tage og give Raad	344	Om at faa noget ud af Livet	351
Missionsnyheder	347	Tanke og Handling	352
